

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กิตยวดี บุญชื่อ. 2520. กลุ่มทักษะภาษาไทย. หลักสูตรประถมศึกษาทฤษฎี และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสารมวลชนแผนกการพิมพ์
- กිරติ บุญเจือ. 2524. ปรัชญาภาษา. ชุดปัญหาปรัชญา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- จ่านง วิบูลย์ศรี. 2526. อิทธิพลของภาษาต่อการคิดเชิงเหตุผลในเด็กไทย รายงานวิจัยเชิงทดลอง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชุมพร ยงกิตต์กุล. 2524. การวัดทางจิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลศรี เป่าโยโรหิต. 2518. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประมวญ ดิคนันท์. 2532. จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. 2517. พื้นฐานของการใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิตยา คชภักดี และ รจนา ทรทรานนท์. 2530. พัฒนาการด้านภาษา และปัญหาการพูดของเด็ก. เวชปฏิบัติทั่วไป. สมศักดิ์ โล่ห์เลขา บรรณาธิการ. กรุงเทพ มหานคร : คณะแพทยศาสตร์รามาธิบดี
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. 2531. จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- วรรณพร ภิรมย์ชื่น. 2523. การสอนพูดในโรงเรียนประถมศึกษา. จุลสารการประถมศึกษา. มีนาคม.
- วารุณี อมรทัต. 2532. ความจำเป็นของการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลราชานุกูล. (อัดสำเนา)
- ศรียา - ประภัสสร นิยมธรรม. 2519. พัฒนาการทางภาษา. พระนคร : โรงพิมพ์เฟื่องอักษร.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2519. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา
อินเตอร์เนชั่นแนล.

สันต์ สิงห์ศักดิ์. 2530. สอนลูกให้เป็นอัจฉริยะด้วยการอ่าน. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

สุมิตรา อังวัฒนกุล และ ภาสดี ศรีหิรัญ. 2526. ความสามารถในการใช้ภาษา
ไทยของเด็กอายุ 2-3 ปี : รายงานการวิจัย . กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัมพร รัตนวิทย์. 2531. พ่อแม่และครูมีส่วนร่วมพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ.
วารสารจิตวิทยาคลินิก. ปีที่ 20 : 31-44.

วิทยานิพนธ์

กาญจนา ไพศาลภานุมาศ. 2519. การเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาด้านชนิด
ของถ้อยคำ และชนิดของประโยคของเด็กอายุ 4-7 ปีในโรงเรียนชุมชน
แออัดและโรงเรียน ชุมชนไม่แออัด : การศึกษาเฉพาะกรณี.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทิกา ลิ้มบีเจริญ. 2524. ความสามารถในการรู้จักคำ และเข้าใจคำของ
นักเรียนอนุบาลใน จังหวัดภูเก็ต.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จินตนา นิยมเปีย. 2521. การพัฒนาการทางภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและความ
ซับซ้อนของ ประโยค.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จรรยา ณัฏฐยาภรณ์. 2532. วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ส่งผลต่อ
ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ของเด็กระดับก่อนประ

ถมศึกษาที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประภาพันท์ นิลอรุณ . 2530. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัย
ในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษาโดยใช้วิธีสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษา .

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ดารณี อุทัยรัตนกิจ . 2520. ความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง
โรงเรียน สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย .

ผจญ สุวรรณวงศ์ . 2528. การใช้เกมสอนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย .

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข . 2525. ผลการเล่านิทานต่อความสามารถในการฟังและ
ความคงทนต่อการจำ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร

เพ็ญจันทร์ สุนทรอาจารย์ . 2525. ความสามารถในการพูด ของเด็กก่อนวัยเรียน
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

อุดม บำรุงศรี . 2524. การวิเคราะห์การสนองตอบของเด็กก่อนวัยเรียนต่อ
คำถามหลาย ระดับ .

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ภาษาอังกฤษ

Blumeuthal, A.L. 1970. Language and Psychology. New York :
John- Wiley and Sons.

Bolinger. D. 1975. Aspects of Language. 2nd ed. New York :
Harcourt - Brace Jovanovich.

- Braine, M.D.S. 1963. The ontogeny of English Phase Structure: The First phase Language.
- Brown, D.H. 1980. Principles of Language Learning and Teaching
New Jersey : Prentice - Hall, Inc. Englewood Cliffs.
- ~~_____~~R. and Bellugi, U. 1971. The Child's Grammar from I to III. Minnesota Symposium on Child Psychology. 1969.
- Cayer, R.L., Green, J., and Baker, E. 1971. Listening and Speaking. London : The Mc Millan Company. .
- Cherry, C. 1966. On Human Communication : A Review, A Survey, and A Criticism. 2nd ed. Massachusetts :
The Massachusetts Institute of technology press.
- Crow, L.D., and Crow, A. 1966. Child Psychology. New York :
Basnest Noble.
- Dale, P.S. 1976. Language Development: Structure and Function.
2nd ed. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Dance, F.E.X., and Larson, C.E. 1972. Speech Communication : Concepts and Behavior. New York : Holt Rinehart
and Winston.
- Diggory, F. 1972. Cognitive Process in Education : A psychological Preparation for teaching and Curriculum Development. U.S.A. : Hasper and Row.
- Hainstock, E.G. 1971. Teaching Montessori in the home.
New York : Random House.

- Hurlock, E.B. 1972. Child Development. 5th ed. New York : McGraw-Hill Book Co.
- _____, E.B. 1978. Child Development. 5th ed. New York : McGraw-Hill Book Co.
- Irwin, O.C. 1967. Acceleration of Infant Speech by Story Reading. in Behavior in infancy and Early childhood. Edited by Yvonne Brackbill and George G. Thompson. U.S.A. : The Free Press.
- Kelly, A.M. 1977. Children's Ability to Segment Oral Language. Dissertation Abstract 38 : June 1978.
- Lieberman, A.M. 1974. The Speech Code. in psychology and Communication. ed. George A. Miller. Washington D.C. : Voice of America.
- Liebert, R. 1986. Developmental Psychology. New Jersey : Prentice Hall, Englewood Cliffs.
- McCarthy, D.A. 1943. Language Development in The Preschool child. in child Behavior and Development. Edited by Roger G. Barker, Jacob S. Koblin and Herbert F. Wright. New York : McGraw-Hill Book Co.
- _____, D.A. 1960. Language Development in children. in Manual of Child psychology. 3rd ed. Edited by Leonard Carmichael. New York : J. Wiley and Son.

ภาคผนวก ก .

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไก่โต้งตาฟาง

ไก่โต้งรู้สึกตัวตื่น ค่อย ๆ เบิกตาขึ้นข้างหนึ่งด้วยอาการงัวเงีย เขามองเห็นดวงกลมสีทองอร่ามส่องแสงสว่างไสวอยู่บนฟ้า ไก่โต้งสะดุ้ง หายง่วงทันที

"โธ้อ๊ะ ต้องเป็นพระอาทิตย์แน่ ๆ" เขามั่นใจ โผล่จากกิ่งไม้ที่เกาะอยู่ขึ้นไปยืนบนระหง่านอยู่บนประตู่รั้ว

หน้าที่ของไก่โต้งคือจะต้องเป็นนาฬิกาปลุก คอยบอกเวลาให้คนและสัตว์รู้ว่าวันใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้ว

"เอออีเออ...เออ เข้าแล้วจ้า เข้าแล้ว" ไก่โต้งโก้งค้อขึ้นเสียงเจื้อยแจ้วดังก้องไปทั่วทุ่งนา

ฝูงไก่เดินกะปลกกะเปลี้ยออกไปที่ลานดิน เริ่มต้นคู้ย เชี่ยวอาหาร

"เอ ทำไมวันนี้มีดจริงนะ" เสียงแม่ไก่บ่น

แม่วัวเดินอืดอาดไปที่ประตูคอก

"สายจนบ้านนี้ทำไมชาวนายยังไม่ชนพางมาให้เรากันอีก" ฝูงวัวกระล็บกระล่าย

"ฮือ เข้าแล้วเรอะ" หมาพืมพ่า หมาทำงานหนัก ต้องไล่ต้อนฝูงแกะในตอนกลางวัน ยังอ่อนเพลียเพราะนอนไม่เต็มที

นกตัวใหญ่บินมาเสียดหัวไก่โต้ง

"เจ้าเป็นใคร" ไก่โต้งร้องถาม

"นกฮูกงั้ละ" นกใหญ่บอก "แล้วพวกเจ้าตื่นขึ้นมาทำอะไรกันกลางดึกอย่างนี้ ไม่ รู้จักหลับนอน" นกฮูกสงสัย

"ก็ไก่โต้งนะซี ปลุกพวกเรา บอกว่าเข้าแล้ว" เสียงสัตว์ต่าง ๆ ตอบพร้อมกันระเบ็งเซ็งแซ่จนนกฮูกต้องยกปีกขึ้นมาปิดหู

"เห็นรีเปล่าละ พระอาทิตย์อยู่บนฟ้า" ไก่โต้งโก้งค้อเสียง

นกฮูกหัวเราะละัน ไก่โต้งเอียงคอมองงง ๆ

"ไม่ใช่พระอาทิตย์สักหน่อย นั่นพระจันทร์วันเพ็ญต่างหาก" นกฮูกอธิบายให้ฟัง

สัตว์ทุกตัวจึงกลับไปนอนต่อ ไม้ไต้งรู้สึกเกือบเหมือนที่ตาพางเห็นพระจันทร์ เป็นพระอาทิตย์นับแต่นั้น ไม้ไต้งจะลืมนตาทั้งสองข้างมองดูท้องฟ้า เพื่อให้แน่ใจว่า เห็นพระอาทิตย์จริง ๆ ก่อนที่จะขับปลุกใครต่อใครให้ตื่นจากหลับ

"ด้อยดิ่ง"

(แปลจากเรื่อง Night and Morning ในหนังสือ 365 Bedtime tales)

งานวันเกิดของลูกหมี

พรุ่งนี้จะเป็นวันเกิดของลูกหมี ลูกหมีมีความสุขและอยากให้วันพรุ่งนี้มาถึงไว ๆ พ่อและแม่หมีเตรียมจัดงานเลี้ยงฉลองและยังบอกลูกหมีทำความดีในวันเกิดของตัวเองด้วย แม่บอกว่า วันเกิดเป็นวันดี เราควรจะแบ่งความสุขให้กับคนอื่นบ้าง เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อหมีอวยพรวันเกิดลูกหมีว่า "ขอให้ลูกมีความสุข ทำตัวเป็นเด็กดี และมีร่างกายที่แข็งแรงนะจ๊ะ" "จักรยานคันนี้เป็นของขวัญจากพ่อ แม่ นะจ๊ะ" "ขอบคุณครับ" ลูกหมีขอบใจมาก แล้วก็ลงกราบพ่อแม่ วันนั้นพ่อแม่พาลูกหมีไปทำบุญ หลังจากนั้นลูกหมีเก็บของเล่นที่ตัวเองไม่ได้เล่นแล้วแต่ยังดีอยู่ไปบริจาคให้กับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เพราะเด็กเหล่านี้จะไม่ค่อยมีของเล่น และลูกหมียังซื้อขนมไปแจกน้องๆ เหล่านั้นด้วย เด็กๆ ดีใจมาก ที่ได้รับของเล่นและขนมที่ลูกหมีเอาไปแจก ลูกหมีรู้สึกดีใจที่ทำให้คนอื่นเป็นสุขในวันเกิดของตัวเอง เมื่อกลับมาถึงบ้านแม่เข้าครัวไปเตรียมอาหารสำหรับเพื่อนๆ ของลูกที่จะมากินข้าวกับลูกหมี พ่อกับลูกหมีช่วยกันจัดโต๊ะที่สนาม เมื่อจัดเสร็จลูกหมีขึ้นไปอาบน้ำ แต่งตัวรอเพื่อน ๆ

หนูขี้โม้

ในกาลครั้งหนึ่ง ลิงโตตัวหนึ่งถูกกับดักของนายพราน ลิงโตติดกับดักทำ
อย่างไรก็ช่วยตัวเองไม่ได้ จึงได้ส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ เจ้าหนูตัวเล็กได้
ยินเสียงลิงโต มันเข้ามาดูและช่วยกัดกับดักจนขาด ลิงโตก็หลุดออกมา ลิงโตขอบใจ
เจ้าหนูเป็นอย่างมากที่ได้ช่วยเหลือจนได้ะ

ต่อมา เจ้าหนูตัวเล็กหลังจากที่ได้ช่วยลิงโตไว้แล้ว เมื่อมันเจอหน้าสัตว์
อื่นในป่า ไม่ว่าจะ เป็นกระต่าย ลิง เสือ ฯลฯ มันก็จะเล่าวีรกรรมที่สามารถช่วย
เจ้าลิงโตไว้ทุกครั้งไป จนสัตว์ในป่าพากันเบื่อหน่าย และหาวิธีที่จะแก้ความขี้
โม้ของเจ้าหนู โดยหลอกเจ้าหนูไปในป่าใหญ่ จะได้หลงทางกลับบ้านไม่ได้ ดังนั้น
กระต่าย ลิง และลิงโต จึงวางแผนชวนเจ้าหนูไปเดินเล่นในป่าใหญ่ เดินไปได้ระยะ
หนึ่ง สัตว์ทั้ง 4 เกิดความเหน็ดเหนื่อย เจ้าลิงจึงกระซิบกับลิงโตว่า กลับกันเถอะ
ฉันชักเหนื่อยแล้ว ลิงโตบอกเขื่อนำทางสิ ฉันไม่รู้ทางหรือป่าที่บอแบบนี้ ลิงบอกว่า
ฉันก็ไม่รู้ทางหรือ ฉันถนัดแต่ป่าและทิศทางบนยอดไม้เท่านั้น เจ้ากระต่ายก็บอกฉัน
ไม่รู้ทางหรือนะ เจ้าหนูก็ถามว่า อะไรกันริ ลิงโตจึงสารภาพว่า ฉันพยายาม
หลอกให้เธอมาหลงทาง แต่เรากลับหลงทางเสียเอง หนูถามว่า เพราะอะไร
พวกเธอจึงทำอย่างนั้นล่ะเพื่อน พร้อมทั้งร้องให้ สัตว์ทั้ง 3 จึงบอกว่า เพราะพวก
เราเบื่อความขี้โม้ของเธอนะสิ หนูตอบว่าแต่ฉันต้องการเป็นเพื่อนกับพวกเธอนะ เอา
ล่ะต่อไปฉันจะไม่โม้อีกแล้ว ฉันต้องการเป็นเพื่อนกับเธอจริง ๆ และฉันก็รู้
ทางกลับบ้าน ฉันจะนำทางกลับบ้านเอง สัตว์ทั้ง 4 เดินทางกลับบ้านอย่างมีความสุข
ไม่มีการพูดเรื่องหนูช่วยชีวิตลิงโตอีกเลย

เสือดาวทวงหนี้

นานมาแล้ว เมื่อครั้งที่เนื้อทรายยังเป็นคนใช้ของกบ คราวนี้กบขอยืมเงิน
เสือดาว และสัญญาว่าจะใช้คืนในเร็ววัน แต่เวลาผ่านไปเนิ่นนาน กบก็ยังไม่สา

มารถหาเงินมาใช้หนี้เสือดาว เสือดาวเจ้าหนี้คอยอยู่จนกระทั่งสิ้นความอดทน วัน!
หนึ่งจึงตัดสินใจไปทวงหนี้กบถึงบ้าน

กบอาศัยอยู่กับพี่น้องและเพื่อนฝูงในบึง เสือดาวกินอาหารเย็นเรียบร้อย
แล้ว จึงเดินทางไปทวงหนี้ พอเดินเข้ามาใกล้บึง เสือดาวได้ยินเสียงกบร้องระเบ็ง
เซ็งแซ่ เป็นธรรมดาของกบ ที่จะต้องร้องเพลงประสานกันอย่างสุดเสียงหลัง
อาหาร แต่เสือดาวกลับไม่ได้ยินเสียงร้องของกบเป็นเสียงเพลงไพเราะ เสือ
ดาวคิดว่ากบกำลังร้องให้คร่ำครวญด้วยความโศกเศร้าถึงใครบางคน

"พวกเจ้าร้องคร่ำครวญถึงใครรี" เสือดาวถามกบลูกหนึ่ง

กบจึงได้โอกาสหลบเสียงซำระหนี้

"แม่ฉันเพิ่งตายจ๊ะ" กบพูดสรวรอยหน้าตาเฉย "อย่าโกรธเลยนะท่าน
เสือดาวที่ฉันไม่มีเงินมาใช้หนี้ท่านในวันนี้ ฉันกำลังโศกเศร้า กรุณามาวินอื่นเถอะ"

สามวันต่อมา เสือดาวกลับมาอีก และได้ยินเสียงกบบรรเลงเพลงเหมือน
เดิม ร้องดังลั่นจนเสือดาวแก้วหูแทบแตก

"อะไรกัน มีเรื่องเศร้าอีกแล้วเรอะ" เสือดาวถาม

"จ๊ะ น้องสาวฉันตาย" กบทำหน้าเศร้า "ฉันเศร้ามากเลยนะ ท่านมารับ
เงินวันอื่นก็แล้วกัน"

อีกสองวัน เสือดาวก็มาทวงหนี้อีก และยังคงได้ยินเสียงกบคร่ำครวญอยู่
อย่างเก่า

"น้องชายคนเล็กของฉันตายไปอีกแล้ว" กบโอดครวญ และขอผิดใช้หนี้
ไปวันอื่นอีกตามเคย

แต่ขณะที่เสือดาวเดินกลับไปนั่นเอง เสือดาวได้พบกับเนื้อทราย คนรับ
ใช้ของกบ

"เอ๊ะ มีเรื่องอะไรเธอ ท่านเสือดาว" เนื้อทรายถามเมื่อเห็นเสือ
ดาวทำหน้านิ่งคิ้วขมวดเดินสวนทางมา

"ข้าอุตส่าห์เดินมาทวงหนี้กบถึงบ้านตั้ง 3 ครั้งแล้วนะ แต่ก็คว้าน้ำเหลว
กลับไปทุกที" เสือดาวบอกเนื้อทราย "ทุกครั้งเลยนะ พวกกบจะต้องมีเรื่องโศก

เค้ร่าร้องคร่ำครวญกันระงมเซียว พังดูซี "

ถึงแม้จะอยู่ห่างจากบึง แต่เสียงกบร้องก็ย้งแว่วมาถึง เนื้อทรายได้ยินเสียงกลับหัวเราะอย่างขบขัน

"โธ่เอ๊ย โดอนหลอกแล้วละท่านเลื้อดาว" เนื้อทรายว่า "ไม่รู้หรือว่าพวกกบก็ร้องขรมแบบนี้ทุกวันแหละ ฉันทันะรู้ดี เพราะฉันทันเป็นคนรับใช้ของพวกกบ "

เลื้อดาวโหมโหเมื่อรู้ว่าเสียรู้กบ จึงย่อนกลับไปบึงทันที

"นี่เจ้ากบ คินเงินให้ข้าเดี๋ยวนี้นะ " เลื้อดาวพูดห้วน ๆ

"ได้โปรดเถิด ท่านเลื้อดาว ฉันทันบอกแล้วไงว่า วันนี้ฉันทันไม่ว่าง นื่องชายคนเล็กของฉันทันเพิ่งตายไป "

"โกหก " เลื้อดาวคำรามลั่น "ข้ารู้ความจริงหมดแล้ว นางเนื้อทรายเป็นคนบอก "

กบได้ฟังดังนั้นก็โกรธ

"ถ้านางเนื้อทรายบอกท่านอย่างนั้น นางก็ใส่ร้ายฉันทันนะซี นางเป็นคนใช้ของฉันทัน ฉันทันยกนางให้แทนเงินก็แล้วกัน เป็นอันว่าฉันทันใช้หนี้ท่านแล้วนะ " กบบอก

แต่เลื้อดาวไม่เคยได้ยินการชำระหนี้พิสดารอย่างนี้มาก่อน

"ไม่เอาหรอก นางเนื้อทรายพินคม เดียวก็มากัดข้าเท่านั้นเอง " เลื้อดาวไม่ตกลง

"ท่านอย่ากลัวไปเลยเรื่องนี้ " กบรับรองกับเลื้อดาว "เนื้อทรายนะพินที่อไม่เชื่อก็ลองให้นางกินลูกนัทเปลือกแข็ง ๆ ดูซี นางจะขบลูกนัทได้หรือเปล่า " กบนะวิธีพิสูจนั้แล้วกระโดดจ่อมลงไปใต้น้ำ

เลื้อดาวรับลูกนัทมาจากกบ แล้วออกตามหาเนื้อทรายจนพบ

"นี่แน่ะ เนื้อทราย ข้าเก็บลูกนัทมาฝากเจ้า รู้ว่าเจ้าชอบกิน " เลื้อดาวทำอุบาย

แต่เนื้อทรายไม่ยอมได้ลูกนัท

"ขอบใจมากท่านเลื้อดาวที่มีน้ำใจ แต่พินฉันทันขอขบลูกนัทไม่ได้หรอก "

เนื้อทรายพาชื่อ ตอบไปตามจริง

เมื่อเลือดดาวได้ยื่นคำตอบของเนื้อทราย ก็สิ้นสงสัยกระโจนเข้าขย้ำคอ
เนื้อทราย ลากตัวเข้าไปกินในถ้ำทันที
ตั้งแต่นั้นมา เลือดดาวจึงจับเนื้อทรายกินเป็นอาหารเป็นการชำระหนี้ของกบ

"ต๋อยต๋อง"

เรียบเรียงจากเรื่อง The Leopard, The Frogs and The Gazelles.

เมื่อสเนียร์หอกท่องเหี้ยว

สเนียร์ลูกหมาป่าคืออต อายุ 6 เดือน อาศัยอยู่ที่ทุ่งหญ้าแพรรีใน
สหรัฐอเมริกา

เขานี้ สเนียร์หอกมาไล่ปล้ำกับพี่น้องอยู่หน้าบ้าน เป่ามองพ่อแม่ไล่จับหนู
กระต่าย และกระรอก เพื่อจะเรียนรู้การดำรงชีวิตเมื่อเติบโตขึ้น สเนียร์และพี่น้อง
ยังได้รู้อีกว่าทุ่งหญ้าแพรรีนี้ช่างกว้างใหญ่ และเป็น "สนามเด็กเล่น" ที่แสนวิเศษ
เจ้าลูกหมากอดปล้ำกันไปมา รังหลบซ่อนกันบ้าง แล้วก็ยังเล่นเกมแบบหมา ๆ
อีกด้วย นั่นก็คือขุดกระดูกวางแอนทีโลพที่อาจฝังซ่อนอยู่ใต้ดินะ

วันหนึ่ง หลังจากดูแลให้มลูกยามเช้าแล้ว แม่ก็ออกหาอาหารเช่นเคย
ถ้าโชคดีอาจได้พบแพร์ี ดีอก ไม้ชีหมาหรือกนะ แต่เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งคล้ายหนู
ชอบส่งเสียงเหมือนหมาเห่า พบในทุ่งหญ้าแพรรี เขาจึงขนานนามมันว่า "หมาทุ่งหญ้า
แพรรี" ยังไงล่ะ

เมื่อพ่อแม่ออกหาอาหาร ลูกหมาอยู่ปลอดภัยในบ้านด้วยดี

แต่เจ้าสเนียร์นี่ซิ อยากรู้อยากเห็นนัก มันจึงค่อยเดินออกจากถ้ำ... อ๊ะ
นั่น กระต่ายกำลังกระโดดหยิ่งแหียงอยู่ในทุ่งดอกไม้ กิ่งก่าเลี้ยวเลาะไปข้างก้อน
หิน ตึกแตนกระโดดตุบมาที่หน้าถ้ำ

มีอะไรน่าดูเยอะแยะเลย มีหน้าซ้ำในถ้าก็ยังมีตัวหมัดเห็บคอยรบกวนนำ
ราคาญ สเนียร์จึงออกมานอกถ้า

พ่อแม่อีกไม่อยู่ อยากจะวิ่งไปไกล ๆ นักเขียว ตามตึกแดนดึกว่า จับ
แมลงนี้สนุกดีแฮะ และแล้ว...ก็มีสิ่งหนึ่งมาดึงความสนใจ กลิ่นอะไรหนอ โดยปกติ
หมาป่าคืออดจะชอบกลิ่นรุนแรงอยู่แล้ว จะหอมหรือเหม็นก็ช่างเกิด แต่เจ้าสเนียร์ก็
ตามกลิ่นนั้นไปแล้ว ดอกไม้ นั่นเอง เจ้าหนูลงกลิ้งไปบนทุ่งดอกไม้ สบายใจจนไม่ทัน
สังเกตว่า เบื้องบนมีบางสิ่งบินวนเวียนอยู่

นกอินทรีนั่นเอง

มันกำลังเขม้มองมาที่สเนียร์

และแล้วก็จิกหัวบินตรงมาที่เจ้าลูกหมา

ทันใดเจ้าสเนียร์ก็เหลือบเห็นอันตรายที่กำลังใกล้เข้ามา มันรีบลุกจาก
"เตียงดอกไม้" รีบวิ่งกลับถ้าเร็วเท่าที่ขาเล็ก ๆ จะพาไปได้ อีกแค่คืบเท่านั้น ที่
เจ้าอินทรีจะจิกทรงเล็บไปบนตัวเจ้าลูกหมาได้ แม่หมาก็วิ่งแหวกพงหญ้าเข้ามาพอดี

แม่เห็นมาแต่ไกลแล้วว่ากำลังจะมีเหตุร้ายเกิดกับลูก จึงวิ่งเร็วจี้ย่งกว่า
พลางส่งเสียงลั่นแก้วหูขับไล่กรายนั้นไป

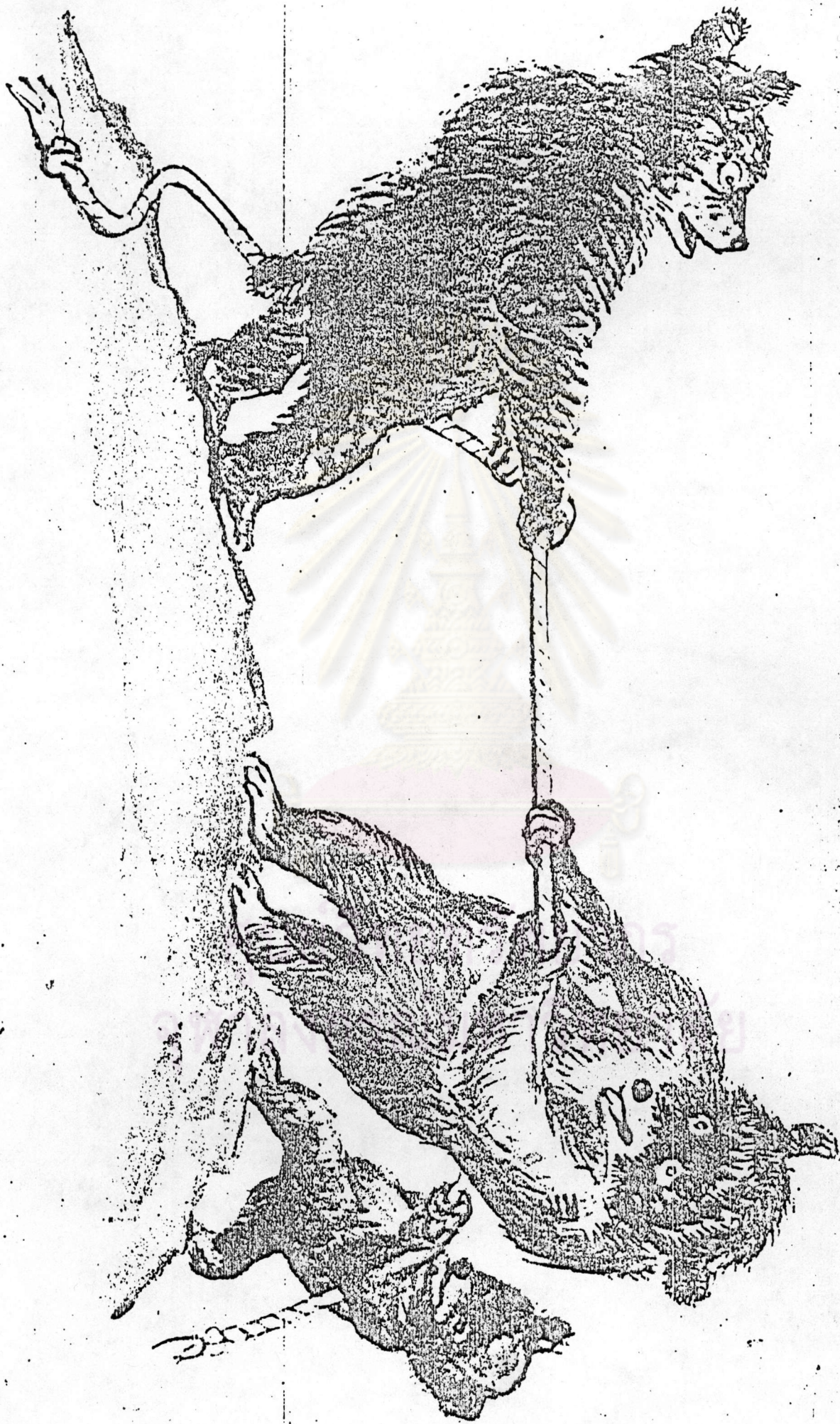
นกอินทรีอยากชิมเนื้อลูกหมามากกว่าแม่ มันจึงบินไปหาอาหารมือที่จะ
"ง่าย" กว่านี้

สเนียร์น้อยยังคงวิ่งหน้าตั้งกลับบ้าน ถึงแม้ในถ้าจะเต็มไปด้วยเห็บหมัด
แต่ก็ปลอดภัยจากนกอินทรีละ

หลังอาหาร เจ้าลูกหมาก็พากันงีบหลับอยู่ปากถ้านั่นเอง คืบนี้ พ่ออาจจะ
สอนลูกหอนบ้าง และที่คืบนี้เช่นกันเมื่อลูกหมานอนหลับกันหมดแล้ว อาจจะมีตัวหนึ่งที่
ฝนถึงทุ่งดอกไม้และศัตรูตัวร้ายที่โฉบบินลงมาจากท้องฟ้าก็เป็นได้

"พีแหม่ม"

(1) 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข .

การตอบสนองต่อภาพ ก่อน-หลัง การทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก่อนการทดลอง

กลุ่มควบคุม 1 เพศหญิง อายุ 3 ปี 8 เดือน

- เรื่องที่ 1 ลูกโก่งกินข้าว นั่งอยู่ มีตัวหนึ่งไม่มีผ้า มีขามข้าว มีช้อน แม่ยื่นดู
- เรื่องที่ 2 หมี่เล่นดึงเชือกกัน ชักคะเย่อ
- เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่งอยู่บนเก้าอี้ อยู่บ้านคนเดียว เดินไม่ไหว
- เรื่องที่ 4 เลือจะกัดลิง ลิงหนีขึ้นบนต้นไม้
- เรื่องที่ 5 แม่กับลูกอาบน้ำ แม่อาบน้ำให้ลูก

กลุ่มควบคุม 2 เพศหญิง อายุ 4 ปี 8 เดือน

- เรื่องที่ 1 แม่โก่งจะทำกับข้าวให้ลูก ลูกกำลังกินข้าว ลูกกำลังกินสบาย ๆ แม่มาทวนใจเสิร์ฟ ลูกไม่กินข้าว พอแม่ไปจะให้แม่ป้อนข้าว ตัวเล็กให้แม่ป้อน ตัวใหญ่ก็จะให้แม่ป้อน อีกตัวกินเอง กับข้าวหมดชามแล้วมาแย่งคนอื่นกิน กินน้ำแกงของคนอื่น ตัวกลางคิดว่าทำไมมาแย่งของเขา กิน แม่ตีตัวที่สาม ตัวนี้ถูกรถชนตาย แม่ร้องให้หาลูก พี่บอกยังไม่ตาย
- เรื่องที่ 2 เล่นชักคะเย่อจนเหนื่อย ลูกล้มไป แม่เอายาแดงทาให้ ยาแดงแสบ แม่เอาน้ำแข็งมาให้ พอกับลูก แม่คนเดียวไม่มีใคร พอกับลูกส่งสารแม่
- เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่งถือไม้เท้า เพื่อนข้างมาเรียกไปเล่น หนูอยู่ในบ้านลิงโตนั่ง ลิงโตนออกมา นั่ง หนูไม่ออกมาหาลิงโตน
- เรื่องที่ 4 เลือกำลังจะกัดลิง ลิงปีนต้นไม้ไม่ทัน มันรีบเลยลื่นตกลงมา เลือวิ่งมาเกือบจะถูกขาลิง เลือกัดไม่ทันลิงปีนขึ้นไปสูง เลืออดกินอาหาร
- เรื่องที่ 5 ลูกหมากำลังขี่ เอาฟ้าเช็ดตัวไปอยู่ในลิ้นม ลูกกำลังจะโดนแม่ตี ลูกจะหนีแม่ จะไปหาพ่อ จะให้พ่อตีแม่ ทะเลาะกัน

กลุ่มควบคุม 3 เพศหญิง อายุ 4 ปี 6 เดือน

- เรื่องที่ 1 แม่โก่ง ลูกโก่ง มีขามอาหาร

- เรื่องที่ 2 หมีดิ่งเชือก พ่อ-ลูก แม่ให้พ่อกับลูกชนะ
- เรื่องที่ 3 สิงโต
- เรื่องที่ 4 เสี้ยนจะกินลิง กินไม่ได้
- เรื่องที่ 5 หมาอยู่ในห้องน้ำ

กลุ่มควบคุม 4 เด็กหญิง อายุ 4 ปี 8 เดือน

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่กินข้าวต้ม เสร็จแล้วบอกแม่ว่ากินข้าวหมดจานแล้ว กินข้าวหมดจานแล้วให้ เอาจานไปล้างและคว้า
- เรื่องที่ 2 หมีดิ่งเชือก ลูกดิ่งช่วยพ่อ แม่ดิ่งคนเดียว แม่ตัวเล็ก พ่อตัวใหญ่ พ่อชนะ เพราะลูกช่วยดิ่งเชือก แม่ไม่ชนะ ดิ่งเสร็จล้มกันหมดทุกคนเลย
- เรื่องที่ 3 สิงโตนั่งโต๊ะ สู้บุนหัดด้วย สิงโตแถมมีไม้เหล็กมาเดิน
- เรื่องที่ 4 เสือกกับลิง เสี้ยนจะกัดลิง เสือตัวใหญ่ ลิงตัวเล็ก ลิงสู้เสี้ยนไม่ได้ เสือกกัดลิง แล้วลิงตาย เสือดโหลเลย
- เรื่องที่ 5 หมามันจะเข้าห้องน้ำ ลูกมันปวดเปียวจะมาเข้าห้องน้ำ พ่อมาเปิดไฟ พาลูกมาเข้าห้องน้ำ พ่อยื่นรอกูกหน้าห้องน้ำ พ่อให้ลูกแต่งตัวเสร็จ ส่งลูกไปโรงเรียน

กลุ่มควบคุม 5 เด็กชาย อายุ 3 ปี 9 เดือน

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่กินข้าว
- เรื่องที่ 2 หมีเล่นดิ่งเชือกกัน
- เรื่องที่ 3 สิงโตมันนั่งอยู่บนเก้าอี้
- เรื่องที่ 4 เสี้ยนจะกัดลิง อ้าปาก
- เรื่องที่ 5 แม่พาลูกเข้าห้องน้ำ

กลุ่มควบคุม 6 เด็กชาย อายุ 3 ปี

- เรื่องที่ 1 ไก่
 เรื่องที่ 2 ตราหมี
 เรื่องที่ 3 เลือ
 เรื่องที่ 4 เลือกับลิง
 เรื่องที่ 5 ลิง-ลิง

กลุ่มควบคุม 7 เด็กชาย อายุ 3 ปี 2 เดือน

- เรื่องที่ 1 ไก่ ลูกไก่ ชามข้าว ลูกไก่นิ่ง
 เรื่องที่ 2 หมี เล่นดึงเชือกกัน
 เรื่องที่ 3 ลิง โดนึ่ง
 เรื่องที่ 4 เลือกัดลิง
 เรื่องที่ 5 แม่หมากับลูกหมา ลูกหมาอ้าปาก

หลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม 1

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่กินข้าว แม่ยืนดู มีชามข้าว มีตัวหนึ่งไม่มีผ้าผูกคอ ถือช้อนรอ
แม่ตักข้าวให้
 เรื่องที่ 2 หมี เล่นชักคะเยอกัน ข้างหนึ่งมีตัวเล็กกับตัวใหญ่ อีกข้างหนึ่งมีตัวเดียว
 เรื่องที่ 3 ลิง โดนึ่งอยู่บนเก้าอี้ เขาอยากเดิน เดินไม่ได้
 เรื่องที่ 4 เลือจะกัดลิง ลิงโดดหนีไปที่ต้นไม้
 เรื่องที่ 5 แม่พาลูกมาอาบน้ำ ลูกนอนบนแม่

กลุ่มควบคุม 2

- เรื่องที่ 1 วันหนึ่งแม่ให้ลูกกินข้าว คนโตดูหน้าแม่ แม่จะดี กินข้าวถ้วยใหญ่ สงสัยว่าแม่มองทำไม กินเข้าไปเถอะลูก แม่จะทำกับข้าวไม่ต้องห่วงแม่ ลูกกินเข้าไป แล้วจะได้ไปเล่น วันหนึ่งลูกคนหนึ่งไม่กินข้าว ถูกแม่ตี พ่อกลับมาทะเลาะกับแม่ แม่หนีไป พ่อหาแม่ใหม่ พ่อแย่งลูกไปกินข้าว
- เรื่องที่ 2 วันหนึ่งเขาเล่นชักคะเย่อ ลูกจะตกน้ำ เล่นกับแม่หมี่ พ่อกับลูกชนะ แม่เสียใจ แม่ทำหน้าเบื่อ ๆ
- เรื่องที่ 3 สิ่งโตมันแก่แล้ว มันอยู่ในป่า ไม้เดินมีหลายอัน สู้บุหรีแบบป้อบอายนุเห็นกันเจ้าสิ่งโต
- เรื่องที่ 4 วันหนึ่งสิ่งมันอยู่ดี ๆ มันไปทำเจ้าเสือ เสือโดดลอยมากัดเจ้าสิ่ง แต่ยังไม่ถึง เจ้าสิ่ง เจ้าสิ่งรีบขึ้นต้นไม้ ต้นไม้มันจะหักลงปล่อยมือ ต้นไม้หักโดนหลังเจ้าเสือ มดกัดหูเจ้าเสือ สิ่งขอใบเจ้ามดที่มาช่วย
- เรื่องที่ 5 ลูกขี้เลอะเทอะ แม่จะตีลูก ลูกหนีแม่ใหญ่เลย แม่จะตีลูก

กลุ่มควบคุม 3

- เรื่องที่ 1 ไม้มันจะกินข้าว มีถ้วยชาม มีแก้วน้ำ เขาเริ่มกินข้าวกัน
- เรื่องที่ 2 เจ้าหมีมันดึงเชือกกัน พ่อกับแม่ แม่ตัวเดียว พ่อมีลูกช่วย พ่อกับลูกชนะ แม่ดึงคนเดียว
- เรื่องที่ 3 สิ่งโต
- เรื่องที่ 4 เจ้าเสือมันจะกินสิ่ง
- เรื่องที่ 5 หมามันอยู่ แม่กับลูก

กลุ่มควบคุม 4

- เรื่องที่ 1 ไม้กินข้าวเต็ม ไม้เอาแกงจืดใส่ข้าว กินข้าวหมดแล้วก็บอกกับแม่ แม่มานั่ง กินข้าวที่เหลือ ให้ลูกกินก่อน ลูกกินข้าวหมดแล้ว ตัวเล็กกิน

ข้าวหมก แม่เอาชามไปล้าง

- เรื่องที่ 2 แม่กับลูกดึงเชือก ลูกมาช่วยพ่อ แม่ดึงคนเดียวไม่ชนะ ลูกช่วยพ่อ พ่อชนะ ลูกไชโย พ่อชนะ แม่ไม่ดี ลูกเชียร์พ่อ พ่อเล่นเก่งจังเลย พ่อมีเพื่อน ลูก ๆ ก็มีเพื่อน
- เรื่องที่ 3 สิงโตแก่ มันมีไม้เหล็กเดินมานั่งโต๊ะ ก็เอาบุหรี่ยมาสูบ มันเดินทาง เจ้าหนูมา เห็นสิงโต สิงโตแก่มันเดินออกมา หนูเรียกสิงโต เข้ารู ไม่ได้ เจ้าหนูจะหาให้สิงโตเหล็กลง เข้าไปในรูได้ สิงโตตัวยุบ เข้าไปในรูได้
- เรื่องที่ 4 เลือดตัวนี้จะกัดถึง มันตัวใหญ่ ๆ ปากเจ้าเลื่อมมีลิ้น มันอยากกินไส้ เจ้าถึง ถึงตัว เล็ก ถึงสู้ไม่ได้ แต่ถึงไม่ได้ถูกเลื่อมกิน เพราะถึงมีขน
- เรื่องที่ 5 ลูกตัวนี้มันปวดเขี้ยว แม่มันก็ปวดเหมือนกัน พ่อดูว่าใครเขี้ยวรดที่นอน ลูกบอกว่าลูกเขี้ยวเอง พ่อตีลูก ลูกไปแอบในห้องน้ำ พ่อหาไม่เจอ

กลุ่มควบคุม 5

- เรื่องที่ 1 ลูกกำกั้นข้าว นั่งโต๊ะ มีชาม ช้อน
- เรื่องที่ 2 หมี่เล่นดึงเชือกกัน
- เรื่องที่ 3 สิงหนงอัยบงูเกาอี้ มีไม้ก้ออัยขงู้งี้ ๆ
- เรื่องที่ 4 เลือ้อ้าปากกัดถึง ถึงขึ้นต้นไม้
- เรื่องที่ 5 แม่กับลูกอยู่ในห้องน้ำ ลูกนั่งบนตักแม่

กลุ่มควบคุม 6

- เรื่องที่ 1 ไก่โອ๊້ก ๆ ลูกเจี๊ยบ ลูกเจี๊ยบ ข้าวอะไร ช้อน
- เรื่องที่ 2 ตราหมี
- เรื่องที่ 3 เลือ
- เรื่องที่ 4 เลือ ถึง ดอกไม้

เรื่องที่ 5 หมา โธ่ิง ๆ

กลุ่มควบคุม 7

- เรื่องที่ 1 กินข้าวกัน ลูกไก่มีผ้าผูกคอ ตัวเล็กไม่มีผ้า
 เรื่องที่ 2 หมีเล่นดึงเชือกกัน ตัวเดียวชนะ
 เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่ง มือถือบุหรี่ปั้ว
 เรื่องที่ 4 เสือกัดลิง อ้าปากเห็นฟัน ลิงหนีขึ้นต้นไม้
 เรื่องที่ 5 แม่หมาอุ้มลูก ไปห้องน้ำ

ก่อนการทดลอง : กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง 1

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่กินข้าว แม่เอาข้าวมาให้ ลูกคนเล็กกินหมดชาม
 เรื่องที่ 2 หมีเล่นชักคะเย่อ
 เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่งอยู่บนเก้าอี้
 เรื่องที่ 4 เสือกัดลิง ลิงตกใจ ขึ้นไปอยู่บนต้นไม้
 เรื่องที่ 5 แม่พาลูกไปห้องน้ำ อาน้ำ

กลุ่มทดลอง 2

- เรื่องที่ 1 กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ลูกไก่อึ่งกินข้าวอยู่ แม่ยืนอยู่ ลูกไก่อ
 กินข้าว ลูกไก่ กำลังถือช้อนกินข้าว ลูกไก่มีผ้าผูกไว้ที่คอ ลูกไก่อ
 อดก็ขาริกน่อย เลินกน แม่จะมาตเพราะลูกไกชน
 เรื่องที่ 2 หมีเล่นชักคะเย่อ ลูกช่วยแม่อยู่ข้างหนึ่ง พ่อตั้งคนเดียว พ่อปล่อย
 เชือก แม่กับ ลูกลิ้ม แม่กับลูกชนะ แม่ดึงไว้
 เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่งบนคูปู มันแก่แล้ว นั่งดูโทรทัศน์ หนูเป็นหลานลิงโตน
 มาแอบดูลิงโตนะ

- เรื่องที่ 4 เลือกกบสิง เลือกัดขาลิง ก่าลึงขึ้นต้นไม้ก็กัดลึงไม่ได้
 เรื่องที่ 5 แม่จะเข้าล้อม ลูกมาแย้ง แม่เข้าไปก่อน จุดบวดเยี่ยวลูกหนไม่ไหว
 แม่ก็หนไม่ไหว เลยนิ่งซ้อนกัน ลูกฉีรดแม่

กลุ่มทดลอง 3

- เรื่องที่ 1 แม่ไก่ ลูกไก่ก่าลึงจะกินข้าว กินข้าวให้เร็ว ๆ แม่บอก
 เรื่องที่ 2 หมีดึงเชือก แม่ลูก พ่ออยู่คนเดียว ใให้พ่อชนะ
 เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่ง
 เรื่องที่ 4 ตัวเลื้อ ตัวลึง ลึงปีนต้นไม้ เลื้อเดินมาเห็นลึง มันจะกินลึง กินไม่ได้
 เลื้อหิวข้าว
 เรื่องที่ 5 หมา ห้องน้ำ ตัวเล็กจะฉี่ ตัวใหญ่ไม่ให้ลงไป ใให้แม่ออกไปข้างนอก
 แม่ออกไปข้างนอก ลูกก็ไปฉี่

กลุ่มทดลอง 4

- เรื่องที่ 1 ไก่ ลูกไก่ก่าลึงกินข้าว เขาคุยไปด้วย แม่บอกว่า ลูก ๆ รีบกินข้าว
 เร็ว เดี่ยวแม่จะพาออกไปเที่ยว ลูกกินข้าวใหญ่เลย
 เรื่องที่ 2 หมีดึงเชือก เล่นเชือกกัน ข้างแม่ชนะมีลูกช่วย แม่บอกว่า ลูกช่วย
 แม่หน่อย ลูกไปช่วย ลูกกลัวแม่ตี ลูกบอกว่า ลูกช่วยพ่อเอาไหม
 แม่บอกว่าไม่ต้องไปช่วย แม่ไม่ให้ช่วย แม่บอกใให้ช่วยแม่ รักแม่คน
 เดียวไม่ต้องไปรักพ่อ
 เรื่องที่ 3 ลิงโตมันนั่งเฉย ๆ นั่งมองคน หนูมานั่งมองลิงโต ลิงโตขาเหมือน
 หมานั่งสูบบุหรี่ไปด้วย เขาคุยคนเดียวไม่มีใครคุยด้วย เขาไม่ยอม
 ใให้เข้ามา เพื่อน ๆ
 เขาก็เป็นลิงโตด้วย
 เรื่องที่ 4 เลือกกบลึงมันก่าลึงต่อสู้กัน มันก่าลึงกระโดดไปกัดลึง ลึงก็เอาเล็บ
 ครูดเลื้อ ลึง ชนะ ลึงไม่ตาย เลื้อตาย

เรื่องที่ 5 หมามันกำลังกัดกัน ลูกจะไปชี้ แม่ไม่ให้ไป ลูกก็ไม่ชี้ แม่จะ
อยู่กับลูก แม่ กระโดดไปนั่งลูก ลูกก็เลยฉีบนटकแม่ ลูกบอกว่า
ถ้าแม่ไม่ปล่อยหนู หนูจะฉีบนटकแม่ แม่บอกว่า ถ้าฉีบนटकแม่ แม่ตีลูก
ฉีจริง ๆ นะแล้วลูกก็ฉีได้

กลุ่มทดลอง 5

- เรื่องที่ 1 ไก่ทำกับข้าว
เรื่องที่ 2 หมีชักคะเย่อ พ่อตัวเดียว พ่อชนะ
เรื่องที่ 3 สิงโตมันนั่ง
เรื่องที่ 4 เสือมันแกลิ่งสิง มีขา มีปาก
เรื่องที่ 5 แม่ลูกมันเข้าห้องน้ำ

กลุ่มทดลอง 6

- เรื่องที่ 1 , กิกไก่มันกินข้าว ลกเจียบมันกำลังกินข้าว
เรื่องที่ 2 หมีมันดึงสายยาง มี 2 ตัว
เรื่องที่ 3 สิงโตมันถือสายยาง
เรื่องที่ 4 เสือมันจะกัดสิง
เรื่องที่ 5 หมา

กลุ่มทดลอง 7

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่กินข้าว
เรื่องที่ 2 หมีเล่นดึงเชือกกัน
เรื่องที่ 3 สิงโตขาเจ็บ สู้บพหู้

เรื่องที่ 4 เสืออ้าปากกัดสิง
เรื่องที่ 5 แม่หมาอุ้มลูกหมา

หลังการทดลอง : กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง 1 เพศหญิง อายุ 4 ปี 6 เดือน

- เรื่องที่ 1 ลูกโก่งกินข้าวกัน 2 ตัวมีผ้าผูกคอ อีกตัวหนึ่งไม่มีผ้าผูกคอ ลูก ๆ กินข้าวไป แม่บอกว่า ลูกกินข้าวเร็ว ๆ เดียวไปโรงเรียนไม่ทัน ลูกคนไม่มีผ้ากับข้าวเสร็จ ก่อนใคร
- เรื่องที่ 2 หมี่เล่นชักคะเย่อกัน ช้างที่มีตัวเดียว ดึงเชือกได้มากกว่า ช้างที่มี 2 ตัวชนะไป
- เรื่องที่ 3 สิ่งโตนั่งอยู่บนเก้าอี้ มันเดินไม่ไหว มีไม้เท้าช่วย มันแก่แล้ว
- เรื่องที่ 4 เสือจะกัดลิง เสือหัวโตดมมาหาลิง ลิงหนีไปบนต้นไม้ เสือกินลิงไม่ได้
- เรื่องที่ 5 แม่พาลูกไปอาบน้ำ ลูกอยากเล่น แม่ให้อาบน้ำ แม่อาบน้ำให้ลูกด้วยเลย

กลุ่มทดลอง 2 เพศหญิง อายุ 4 ปี 8 เดือน

- เรื่องที่ 1 ลูกไม่ยอมกินข้าว นั่งคุยกัน แม่กลับมาตีลูก ลูกนั่งกินข้าว แม่มากับข้าวด้วย แล้วแม่มาเห็นลูก ๆ ทำอาหารกันเอง ลูกที่เป็นคนใช้บอก แม่ไปไหนไม่รู้ ถามพ่อว่าแม่ไปไหน พ่อบอกว่าไปธุระ ค้างคืนหนูจะไปตามแม่ พ่อบอกว่าไปไม่ได้ไกล ให้พ่อกินข้าว แล้วพ่อจะได้ไปทำงาน พ่ออาบน้ำ พ่อไป
- เรื่องที่ 2 แม่หมี่เล่นชักคะเย่ พ่อแพ้ ลูกมาช่วยแม่ พ่อแพ้ แล้วหลุด 2 มือ พ่อวิ่งหนีไป แม่ชนะ ลูกไม่ยอมช่วยพ่อ
- เรื่องที่ 3 คุณปู่กลายเป็นสิ่งโต ลูกหนูเห็นสิ่งโตดูหนึ่ง ดูหนึ่งเรื่องหมี่ ไฟดับ สิ่งโตเดินไปเลยโดนไฟดูดตาย
- เรื่องที่ 4 ลิงวิ่งไปจะกินอาหาร ลิงปีนต้นไม้ไม่ทัน เสือกระโดดมา ลิงเจอมะละกอ เอามะละกอขว้างใส่หัวเสือ เสือเจ็บ เสือโกรธเลยไม่เป็นเพื่อนลิงต่อไปเลย มีเพื่อนงูมาช่วยลิง ลิงหยิบมะละกอมาขว้างเสือหลายลูกเลย เสือเจ็บเลย

เรื่องที่ 5 หนไม่ไหวแล้วแม่ ลูกบวดี ลูกจีรดาแม่ แม่นั่งดู T.V. บ้าน
 เอะหมดเลย แม่ต้องเอาผ้ามาเช็ดกินนึ่ง แล้วแม่ไปที่ห้องน้ำ
 แม่กำลังไปส้วม

กลุ่มทดลอง 3 เด็กหญิง อายุ 4 ปี 8 เดือน

เรื่องที่ 1 ลูกกำลังจะกินข้าว แม่ไปดูลูกกินข้าว แม่บอกว่าให้กินข้าวให้หมด
 ลูกกินข้าวหมดแล้วเอาชามไปเก็บ

เรื่องที่ 2 ลูกหมีกับแม่ พ่อหมี มันดึงเชือกกัน ชักคะเย่อ ให้พ่อหมีชนะ

เรื่องที่ 3 ลิงโตมันนั่งเก้าอี้ สับบุหรี

เรื่องที่ 4 เจ้าลิงมันจะปีนต้นไม้ เลื้อยเห็นลิงก็จะกินลิง ลิงไม่รู้ ไม่รู้ว่าเลื้อยจะ
 กิน แต่เลื้อย กินลิงไม่ได้ เพราะลิงมันปีนต้นไม้ได้เร็ว

เรื่องที่ 5 เจ้าหมาจะฉี่ แต่ไม่ได้ฉี่ แม่เอาไปข้างนอก แล้วลูกจะฉี่ แม่ไม่รู้
 ลูกจะฉี่ ลูกแอบ ๆ ไปฉี่ในห้องน้ำ แม่ไปทำกับข้าว

กลุ่มทดลอง 4 อายุ 4 ปี 8 เดือน

เรื่องที่ 1 กำลังจะกินข้าว ลูกก็คุยไปด้วย แม่ให้รีบกิน ลูกก็รีบกิน ลูกกลัว
 แม่ตี แม่พาลูกไปเดินเล่น แม่เขาบอกว่า กลัวลูกก็บอกกับแม่ว่า
 ลูกกับข้าวหมดแล้ว กินหมด พร้อมกัน 3 คนเลย

เรื่องที่ 2 หมีกำลังดึงเชือก มันเล่นเชือกกัน แม่ก็บอกว่า ลูกมาช่วยแม่ดึงเชือก
 หน่อย ลูกก็มาช่วยแม่ดึงเชือก พ่อก็บอกว่า ลูกมาช่วยพ่อบ้าง แม่ไม่
 ไปได้ บอกให้ช่วยแม่คนเดียว แม่ชนะพ่อแพ้ แม่ได้เชือก พ่อไม่ได้
 เชือก เพราะลูกมาช่วย แม่ดึงอยู่ข้างหลัง

เรื่องที่ 3 ลิงโตมันนั่งสับบุหรีคนเดียว หนูมาแอบดู เขาไม่มีคนคุยด้วย เขา
 เกลียดคนอื่น เพื่อนก็ไม่ให้เล่น ลิงโตก็โกรธเพื่อน เจ้าหนูตัวเล็ก
 มาแอบดูลิงโต เขาอยากฟังลิงโตคุยคนเดียว

- เรื่องที่ 4 เลือกกับลิง ชื่อเล่นชื่อลิง ชื่อจริงชื่อธานี เลือจะโดดไปกัดลิง ลิงก็เอาเล็บครูดเลือ เลือก็ตาย ลิงชนะ เลือตัวใหญ่ ลิงตัวเล็ก
- เรื่องที่ 5 หมา 2 ตัว ลูกจะไปเยี่ยว ลูกเยี่ยวบนตักแม่เลย เพราะแม่ไม่ให้ไป ลูกปวด ท้องฉี่ เพราะแม่รักลูก ลูกปวดท้อง แม่พาลูกไปนอนพัก

กลุ่มทดลอง 5

- เรื่องที่ 1 แม่ไก่ทำกับข้าวให้ลูกกิน ลูกกินข้าว แม่ยืนดูอยู่ใกล้ ๆ ลูกตัวหนึ่งไม่มีผ้า
- เรื่องที่ 2 หมี่เล่นชักคะเย่อ ตัวพ่อชนะ ลูกดึงกับแม่
- เรื่องที่ 3 ลิงงโตนั่งอยู่บนเก้าอี้ สือบบุหรี
- เรื่องที่ 4 เลือมันแกกลิงลิง จะกัดลิง ลิงเกาะต้นไม้
- เรื่องที่ 5 แม่หมาจับลูกนั่งตัก อยู่ในห้องน้ำ แม่อาบน้ำให้ลูก ลูกไม่ยอมอาบ แม่ดุ

กลุ่มทดลอง 6

- เรื่องที่ 1 ไก่ ลูกเจี๊ยบ เขากินข้าวเตี๋ยว ไก่ร้องโือก ๆ เขากินหมดแล้ว
- เรื่องที่ 2 หมี่ดึงสายยาง ข้างนี้ชนะ
- เรื่องที่ 3 ลิงโตทำอะไร ลิงโตนั่งอยู่ ตัวอะไร
- เรื่องที่ 4 เลือ ลิง เลือจะกัดลิง เลือกัดลิงได้ เห็นฟันเลือ ตรงเลือดาว
- เรื่องที่ 5 หมา หมามันตกน้ำ แม่หมาพาลูกไปห้องน้ำ

กลุ่มทดลอง 7

- เรื่องที่ 1 ลูกไก่อึ่ง มีขาม ลูกไก่อยกซ้อน มีผ้าผูกคอ แม่ยืนมอง
- เรื่องที่ 2 หมี่เล่นดึงเชือกกัน ตัวเล็กช่วยอีกตัวหนึ่ง สองตัวดึงชนะ
- เรื่องที่ 3 ลิงโตนั่งบนเก้าอี้ มีไม้ถือ สือบบุหรี
- เรื่องที่ 4 เลือกัดลิง เลืออ้าปาก ลิงโหนอยู่บนต้นไม้
- เรื่องที่ 5 แม่หมากับลูกหมา นั่งอยู่ในห้องน้ำ มีส้วม ผ้าเช็ดตัว ลูกหมาอ้าปากเห็นลิ้น ห้อย

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำ ในการตอบสนองต่อภาพที่ I ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	10	43	29	13	4	9	4
Control	5	80	25	20	3	1	7
d	5	-37	4	-7	1	8	-3
Rank of d	4	7	3	5	1	6	2
Signed Rank	4	-7	3	-5	1	6	-2
T = 14							

$P < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า การตอบสนองต่อภาพที่ 1 ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำในการตอบสนองต่อ
ภาพที่ 2 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	12	25	59	4	7	8	5
Control	10	35	36	6	5	1	5
d	2	-10	23	-2	2	7	0
Rank of d	2	5	6	2	2	4	
Signed Rank	2	-5	6	-2	2	4	
T = 7							

$P < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการทดลอง

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำในการตอบสนองต่อภาพ
ที่ 3 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	2	15	44	5	3	4	5
Control	1	24	13	12	5	1	2
d	1	-9	31	-7	-2	3	3
Rank of d	1	6	7	5	2	3	3
Signed Rank	1	-6	7	-5	-2	3	3
T = 13							

$P < .05$

x

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนค่าในการตอบสนองต่อภาพ
ที่ 4 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	19	16	28	10	8	5	5
Control	8	39	27	8	6	2	3
d	11	-23	1	2	2	3	2
Rank of d	6	7	1	2	2	5	2
Signed Rank	6	-7	1	2	2	5	2
T = 7							

$P < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำในการตอบสนองต่อภาพ
ที่ 5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	27	30	69	6	5	1	3
Control	4	33	35	8	5	2	6
d	23	-3	34	-2	0	-1	-3
Rank of d	5	3	6	2	0	1	3
Signed Rank	5	-3	6	-2	0	-1	-3
T = 9							

$P < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำในการตอบสนอง ต่อ
ภาพที่ 1 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	27	85	51	50	22	14	16
Control	15	68	42	21	8	6	13
d	12	17	9	29	14	8	3
Rank of d	4	6	3	7	5	2	1
Signed Rank	4	6	3	7	5	2	1
T = 0							

$P < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีความ
แตกต่างทางภาษามากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำ ในการตอบสนองต่อ
ภาพที่ 2 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	12	27	65	21	10	6	15
Control	22	24	41	13	5	1	7
d	-10	3	24	8	5	5	8
Rank of d	6	1	7	4	2	2	4
Signed Ran	-6	1	7	4	2	2	4
T = 6							

$P < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะใน
พาแพดคู่ที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำ ในการตอบสนองต่อ
ภาพที่ 3 ของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	7	24	69	16	7	7	9
Control	1	23	55	11	11	1	6
d	6	1	14	5	-4	6	3
Rank of d	5	1	7	4	3	5	2
Signed Rank	5	1	7	4	-3	5	2
T = 3							

$P < .05$

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะใน
ฝาแฝดคู่ที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำ ในการตอบสนองต่อ
ภาพที่ 4 ของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	32	52	34	23	10	13	11
Control	5	45	33	10	8	3	10
d	27	7	1	13	2	10	1
Rank of d	7	5	1	6	3	4	1
Signed Rank	7	5	1	6	3	4	1
T = 0							

$P < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนคำ ในการตอบสนองต่อ
ภาพที่ 5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

Pair	1	2	3	4	5	6	7
Experiment	37	38	36	20	18	11	17
Control	6	17	35	10	12	3	6
d	21	21	1	10	6	8	11
Rank of d	6	6	1	4	2	3	5
Signed Rank	6	6	1	4	2	3	5
T = 0							

$P < .05$

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงความเปลี่ยนแปลงของกลุ่มทดลองในการใช้รูปแบบประโยคที่ซับซ้อน
ขึ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	เอกรรท ประโยค	อเนกรรท ประโยค	สังกร ประโยค	เอกรรท ประโยค	อเนกรรท ประโยค	สังกร ประโยค
1	8	-	-	13	2	1
2	15	2	1	28	4	-
3	10	-	-	10	3	-
4	21	4	1	18	6	-
5	5	-	-	16	-	-
6	5	-	-	10	-	-
7	4	-	-	13	-	-
รวม	68	6	2	108	15	1

จากตารางที่ 21 หลังการทดลอง กลุ่มควบคุมมีการใช้เอกรรทประโยค
และอเนกรรทประโยคมากขึ้น

ตารางที่ 22 แสดงความเปลี่ยนแปลงของกลุ่มควบคุมในการใช้รูปประโยคที่ซับซ้อนขึ้น
เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	เอกรรรท ประโยค	อเนกรรท ประโยค	สังกร ประโยค	เอกรรรท ประโยค	อเนกรรท ประโยค	สังกร ประโยค
1	8	-	-	6	3	-
2	28	6	-	22	3	-
3	4	-	-	6	-	-
4	12	3	1	12	3	-
5	5	-	-	10	1	-
6	-	-	-	-	-	-
7	4	-	-	6	10	-
รวม	61	9	1	62	20	0

จากตารางที่ 22 กลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงของการใช้รูปประโยคที่
ซับซ้อนขึ้น

APPENDIX

TABLE G. TABLE OF CRITICAL VALUES OF T IN THE WILCOXON
MATCHED-PAIRS SIGNED-RANKS TEST*

Level of significance for one-tailed test			
N	.025	.01	.005 _z
Level of significance for two-tailed test			
	.05	.02	.01
6	0	-	-
7	2	0	-
8	4	2	0
9	6	3	2
10	8	5	3
11	11	7	5
12	14	10	7
13	17	13	10
14	21	16	13
15	25	20	16
16	30	24	20
17	35	28	23
18	40	33	28

ประวัติผู้เขียน

นางประภา วัชรสิงห์ เกิดวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2499 ที่อำเภอ
อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนสิงห์บุรี
ในปีการศึกษา 2517 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาจิตวิทยา
สังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2522 เข้ารับ
ราชการเป็นนักจิตวิทยาประจำศูนย์บริการสาธารณสุข 3 บางซื่อ ในปี 2523 และ
เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2532 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนักจิตวิทยาประจำ
ฝ่ายสุภาพจิต กองส่งเสริมสุขภาพ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย